

HŘIŠTĚ 4G

Na návštěvě ve Spiku, na hřišti a zase ve Spiku

GOLF SLAVKOV, AUSTERLITZ GOLF



ETAPA I.
1997

Duben 1997

Zahájení výstavby drivingu, puttingu, jamek (1, 2, 18). Slavnostní zahájení výstavby golfového areálu ve Slavkově u Brna.

Květen 1997

PARK Realizace 6 tříparových jamek v zámeckém parku. Probíhají hrubé modelace

Červen 1997

Finišuje výstavba závlahových nádrží

Srpen 1997

Zasívání drivingu

Říjen 1998

Další krůček k dokonalosti – dokončení Spiku. Srpen 1998 Začíná hra na cvičných plochách a na 6 jamkách v parku. Slavkov má devítku. I. etapa je hotová.

ETAPA II.
1999

Dvanáctá jamka, perla hřiště: Jeden z nejkrásnějších golfových výhledů, jaké jsou u nás k vidění. Hluboko pode mnou se činí hráči na dvanáctém greenu, za nimi hřiště, ještě dál dominantní silueta slavkovského zámku, k obzoru se táhnou různobarevná pole. Tady se zastaví a rozhlédne každý. Poprvé, podesáté, posté.



Březen 2000

Stavba II. etapy. Probíhají hrubé modelace na 6 jamkách a téžba jezera

Září 2000

Stále se hraje 6 jamek v parku a tři jamky na I. etapě

Květen 2001

Konečně se otevírá! Dnešní jamky 3, 13, 14, 15, 16, 17 se propojují s jamkami 1, 2, 18 a je tu první regulérní velká devítka

ETAPA III.
2002

Září 2002

Stavba III. etapy – druhá devítka, dnešní jamky 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12

Červenec 2003

Zahájení výstavby hotelu

Říjen 2004

Otevření mistrovské osmnáctky



Jednička. Co říká skórkarta: Par 5, délka ze žlutých 455 metrů, HCP 15. Je považována za jeden z nejlépejších pětiparů u nás, ale má svoje. Na odpališti často někdo kouká - nervozita. Hlavně je potřeba trefit mezi vody.

Druhá jamka. Skórkarta: Par 4, 336 m ze žlutých, HCP 5. Není tak těžká, jak píšou, jen trochu myslet. „Handicap pět? Vypadá lehce. Musíme napravit, co jsme zkazili na jedničce,“ pravil kolega. Realita: druhá do křoví u greenu, třetí před křoví.... Sedm!

Trojka. Skórkarta: Par 4, 265 m, Par 17. Pro bombery jamka odvahy. Nedávno se tady komusi podařil Albatros, rovnou z odpaliště do jamky! Vzdušnou čarou je to pro bombardáka dostřelitelné, ale před greenem je vysoké křoví, chce to fakt velkou kuráž. Na green se ale velice dobře hraje zespod, ze širokánské fairwaye. Tady už přichází pokora.

Čtvrtá: Par 4, 307 m, Par 11. Pocitově je dlouhá, protože stále stoupá. Aspoň dvakrát obtížnější než dvojka, která má HCP 5! V polovině dva bunkery, z nejhlubších, jaké můžete v našich zeměpisných šířkách najít. Jeden z nejtěžších greenů co znám. Tady dokáže míček stéct od jamky a vyběhnout pět metrů pod green...

Pětka: Par 5, 468 m, HCP 1. „Těžká, když člověk tlačí.“ Já ji za nejtěžší nepovažuji, ale je relativně dlouhá a kolem fairwaye je několik nástrah. Jeden z „mé“ dvojice si tady ale prožil své Waterloo. „Dá se tady dát aut“ – dal, až třetí ranou. Rychlý green, nesoustředění, neuvěřitelných 13, rekord posledních x let!

Šestá: Par 4, 390 m, HCP 13. To normoval někdo s dlouhou ranou! Je sice příčná, ale dost dlouhá.

Sedmička: par 4, 333, HCP 3. Zapeklitá, levý dogleg kolem bunkerů a kopečka, ke greenu dost stoupá, green je skloněný a dost to po něm běhá. Drive se dá hrát přímo, ale další rána je nejjistá, navíc se hraje těsně kolem autu.

Osmá: Par 3, 165 m, HCP 7. Z kopce, na pohled dost dlouhá, kolem greenu bunkery a travnatá jáma, časté cíle nepřesných ran.

Devítka: Par 4, 398, HCP 9. Na mne hodně dlouhá. Delší hráči střílejí přímo, přes biozónu, kratší jí obejdou zprava za cenu rány navíc.

Desátá: Par 5, 462 m, HCP 12. Jsme nejdál od klubovny, jak to bývá na některých velkých hřištích. Kdo to chce zabalit po devítce, má to

Pohled z odpaliště dvanáctky hned tak něco nepřekoná. V pozadí slavkovský kostel a střechy zámku

Bylo to zajímavé, všechno se sem nevešlo, to hlavní najdete ve sloupci popisu jamek. Původní záměr zněl: napsat svižný článek o tom, jak přijede na hřiště dvojice, která ho zná jen letmo, poslouchat, co říkají na odpalištích, srovnávat jejich představu s obecně platným popisem jamek a zároveň s realitou, jak jamky zahrají. Záměr se rozšířil, když jsem v klubovně potkal vzácnou návštěvu – architekta hřiště Hanse Erhardta, z jehož pera kromě Austerlitzu vzešly i jiné perly, třeba vídeňská Fontana. Dalším partnerem do rozhovoru se stal přirozeně manažer hřiště Radim Válka. Než se mí dva kamarádi dopravili na hřiště, povídal jsem si s manažerem hřiště Radimem Válkou o začátcích hřiště. Seděli jsme ve Spiku (čti Spajku), to je bohužel zařízení, původní klubovna, kde dostanete najíst, napít, můžete posedět uvnitř či venku a na driving to máte pět a půl metru.

Do Spiku ke krbu

Práce začaly netradičně, rekonstrukcí vodárenské věže, která dnes tvoří jednu z dominant hřiště. Kdysi byla hlavním zdrojem vody pro zámek a zámecký statek, dnes je z ní roz-

hledna. Zjara 1997, před dvaceti lety, se rozjely práce na drivingu, puttingu a třech jamkách – dnešní 1, 2 a 18. Takový trojúhelník, v něm vystavěli první dva rybníky – zdroje závlahové vody, ozdoby hřiště i cíle spousty nepřesných ran.

Další tři jamky byly záhy vybudovány v krásném zámeckém parku, který těsně přiléhá k současnému hřišti. A v létě toho roku už se hrálo všech šest jamek, třikrát dokola to byla první slavkovská osmnáctijamková hra. A jelo se dál, příští rok přibýly v parku další tři jamky a Slavkov měl devítku!

Ten rok dokončili i Spike, který se na několik dalších let stal hlavním zázemím pro hráče a dodnes je příjemným útočištěm po hře, v němž skalní příznivci klubu dosud, přestože klubová restaurace u prvního odpaliště poskytuje nesrovnatelně větší pohodlí a nabídku, nacházejí tu pravou původní atmosféru včetně mohutného krbu.

Do vyšších pater

V květnu 2001 otvírali regulérní velkou devítku, tvořily ji dnešní jamky 1 - 3 a 13 - 18. Dnes se tomu říká dolní jamky a když hráči nechtějí jít celou osmnáctku, často volivají



Terasa klubovny je obrácená k západu, odpoledne je tady nádherně. No, vlastně je tady nádherně už od rána...

právě tuto kombinaci. Z parku se stala akademie. Tehdy u nás ještě nebylo zdaleka tolik hřišť jako dnes a devítka vystoupala tak rychle ke špičce, kvalitou i obtížností, že zde mívali svá soustředění i čeští reprezentanti!

A pak už se hřiště nezadržitelně hrnulo nahoru, do vyšších pater. Palisáda na trojce, mode-lace, v říjnu 2002 už se osévalo. V polovině dalšího roku byla zahájena výstavba hotelu. A v říjnu 2004 se hotel otevíral a zároveň byla slavnostně zprovozněna celá osmnáctka.

Lendl, Nováček, Bolt, Lewis

Hned v prvních letech se sem nahrnula spousta turnajů. Tehdy – je to chvilka, ale už je vidět velký posun –, byly turnaje okázalejší, bohatší, s obrovskými doprovodnými akcemi. Turnaje stály organizátory o dost víc peněz než dnes, ale hodný díl financí spolykaly právě mimogolfově aktivity – balóny a podobně. Dnes už je to všechno rozumnější.

Členů přibývalo postupně, tak jako všude. Něco nasáli z okolí, z regionu, stále nové golfisty generoval Automotodrom, přibýt muselo i trenérů, původní dva přestali stačit zájmu, přibyl třetí. Počet registrovaných členů se vyšplhal až na 1 100. Za ta léta se tady vystřídala

i spousta slavných jmen, často to byli světoví tenisté, které sem svého času vozil pan Černošek, prostějovský tenisový manažer. Lendl, Nováček, Courier, ale dokonce i Usain Bolt nebo Carl Lewis! Bolt si zde dal svůj úplně první odpal.

S příchodem Jaroslava Jiříčka před šesti lety byly nastaveny procesy údržby tak, jak mají být, hřiště je celou sezonu v turnajové kondici. A teď přibyl zimní provoz se dvěma simulátory a puttovacím kobercem, na jaře zde začne fitting japonských holí ve spolupráci s Golf 59, to znamená s Milanem Vantuchem z Albatrossu.

Erhardt: terén s krásným potenciálem

V této chvíli mi Radim Válka představil vzácnou návštěvu resortu, architekta hřiště pana Hans-Georga Erhardta. Seděl vedle nás ve Spiku už delší dobu. Příjemný starší pán mi i s Michalem ochotně postál pro fotku u krbu a pak vyprávěl.

Ukázalo se, že jeho projekční kancelář nemá na svědomí jen projekt, ale i základní dohled nad stavbou: a jakási forma dohledu či spolupráce probíhá dodnes.

do auta dvacet minut chůze – nejmíň. Jamka jde stále z kopce, vpravo aut odshora dolů – pole. Nejvyšší bod, parádní rozhled, ale dnes viditelnost jen tak kilometr, škoda.

11: par 4, 393m, HCP 2. Levý dogleg, který se dá zkrátit přes velmi nebezpečnou zónu kopečků s roughem. Dle mne vážná jamka, par je zde vzácné zboží. „Vypadá lehce, ale pokaždé to hraju do šáší, takže je těžká.“ Jak řekl, tak učinil, zahrál do šáší.

Dvanáctá. Par 3, 173m, HCP 10. Úžasná jamka, chce pevné nervy. Green hluboko dole, na všechny strany od něj terén klesá. Nádherný výhled, někdy trochu mlhavý.

13: par 4, 314m, HCP 18. Celá z kopce! Lehká, ale pro jednoho z pánů osudná. Přešli zase na bílé, ale první rána ještě před žlutýma! Druhá před červenýma!

14: par 3, 169m, HCP 4. Přes vodu a velký bunker napříč těsně u greenu. „Velmi těžká, na první nedostřelitelná. Ale stejně nikdo nebude hrát hlavou, před bunker“ – oba v něm. „Ale nakonec je lehčí než vypadá.“

15: par 5, 466, HCP 6. Rovná jako šňůra, ke konci stoupá. „Tady se každý opře a lítá to do stran do roughů.“ Skončili v něm po druhé ráně, těsně vedle sebe. „Těším se na ni vždycky, ale pak jsem zklamanej.“

16: par 4, 348m, HCP 14. Celá dolů, pravý dogleg. Široká fairway obtáčí rozsáhlé bunkery. „To přestřelej onačejší borci, my bychom v tom uvázli na tři rány. Pokora!“ Objeli bunkery po fairwayi, druhou na greenu, ale pak dva trojputty.

17: par 3, 133m, HCP 16. Celá přes vodu, pro kratší či labilnější borce osudová jamka. Tam mám hodně mokrých míčků. „Tady to praváky tahá doprava do vody, raděj být vlevo delší a čtverka je jistá.“

18: par 4, 343m, HCP 8. Moc pěkná, úplně jiná než ostatní. Vede přes dvě vedle sebe ležící jezírka (kde celoročně postávají čápi, které tam nápaditě instalovali před pár lety) do kopce ke klubovně. „Tady jsou tři taktiky. Defenzivní před levou vodu, ofenzivní mezi vody, neúspěšná do levé či pravé vody nebo do autu.“ Výsledek – první ztráta míčku toho dne, když jeden druhému mezi jezírky házel provizi a ta přeběhla do vody, a několik puttů na skloněném greenu. „Těžký závěr, ještě že už je konec.“

UPRAVTE SI HANDICAP NA AKADEMII

Nově je možnost hrát na úpravu HCP (nesoutěžní výsledek) také v Zámecké akademii, která je nově znormovaná. Tato možnost platí pro hráče s handicapem 37–54, zapisovatel musí mít handicap nižší než 36. Pro zadání nesoutěžního výsledku je potřeba park obejít 3x, tedy 18 jamek. Poplatek za zadání nesoutěžního výsledku je 100 Kč.

KUDY SEM?

Příjezd: Dálnice Brno - Olomouc, odbočka Slavkov, po třech kilometrech je vlevo vidět hřiště, ale musíme zajet do města (odbočka pod kopcem) a projet přes jeho střed. Stále směr zámeček.



Největší kopec, čtvrtá jamka: tady se konečně rozdýcháte... a zadýcháte...

KOLIK TO STOJÍ

Green fee (18 jamek)	
Pondělí – Čtvrtek	1050 Kč
Pátek	1250 Kč
Sobota, neděle, svátky	1450 Kč
Od 16 hodin	sleva 50 %
Studenti a mládež do 18 let (mimo happy hours)	sleva 50 %
Senioři (mimo happy hours)	sleva 30 %

V pondělí a úterý můžete využít happy hours a hrát levněji: zvýhodněné green fee 600 Kč, a to každé pracovní pondělí a úterý do 12:00 hodin.



„Líbilo se mi, že projekt, u něž jsem byl od začátku, počítal s jen malým cizím kapitálem, nízkými náklady a pokračoval rozumnými kroky. Naštěstí se v počátcích nemístně nešetřilo, terén se přímo nabízel k tvorbě zajímavých jamek. Hřiště má stále potenciál. Hodně věcí se v průběhu doby změnilo, ale všechno jsou to v podstatě maličkosti, dolaďování.“

„Nejhezčí jamka? Určitě dvanáctka, kvůli výzvě i rozhledu, nahrál nám i samotný terén. Jamky v parku jsou solitér, mistrovská osmnáctka je v otevřeném terénu, na polích, tak se dřív golf hrál. Golf není lesní sport. Na hor-

ních jamkách často vstupuje do hry vítr, ten to dělá napínavějším.“

Pan Erhardt jezdí do Slavkova několikrát ročně. Líbí se mu složení hráčů: proti Rakousku tady hraje víc mladých, a vypadají dobře (studování...). U nás má prsty i v dalších hřištích – Beřovice, Ropice... Ale jeho projekční kancelář pracuje po celém světě. Nedávno narazili v Číně na zákaz dávat půdu na golf, další aktivitu vyvíjejí v Emirátech.

A to už dorazili mí dva kamarádi z Hradce. Takže jdeme na hřiště. Konec byl zase ve Spiku. Všichni tři jsme opustili dobrou předsevzetí, o kterých jsme toho cestou tolik napovídali,

a dali si opulentní porci smažáku se speciálními bramborami, jejichž přípravu zná jedině Lada Horváth, který vládne Spiku už čtrnáct let a všechna jídla vaří osobně. A pak už ten pěkný slavkovský den nenávratně končil.

KONTAKT

Na golfovém hřišti 1020, 684 01 Slavkov u Brna

Golfová recepce

Tel.: +420 544 221 963, **E-mail:** golf@agrt.cz

www.agrt.cz